

Zegel, zalving, doop met de Geest

Het zegel van de Heilige Geest

Wanneer iemand zich bekeert, ontvangt hij de Heilige Geest als een zegel. Een zegel is als een stempel, een opdruk die laat zien dat die persoon het eigendom van God is. Maar een zegel gaat wél verder dan een eenvoudige stempel. Een stempel kan misschien nog worden uitgewist, maar bij een zegel geldt: niemand mag en kan zo'n zegel verbreken. Zoals ook de belastingdienst of de politie een zaak of een huis kan verzegelen, en er is niemand die het recht heeft er dan nog binnen te gaan. Zo is de Heilige Geest als een zegel in de gelovige: Zijn inwoning staat garant voor het feit dat de gelovige voor eeuwig gered is, en dat hij tot in eeuwigheid het eigendom van de Heer Jezus is. Alleen iemand die sterker is dan God, zou dat kunnen veranderen – en zo iemand bestaat niet (lees Ef. 1:13, 4:30; Joh. 10:28) !

De zalving met de Heilige Geest

Iedere mens die zich bekeert en in de Heer Jezus gelooft, ontvangt de Heilige Geest. Gods Geest komt in hem wonen. Maar Gods Woord spreekt er ook van dat we dan *gezalfd* worden met de Heilige Geest (2 Kor. 1:21, 1 Joh. 2:20,27). Dat is een ander aspect van het éne, zelfde feit. De zalving benadrukt dat Gods Geest ons gegeven is omdat we door God zijn uitverkoren, en dat Zijn Geest ons nu leidt in de hele waarheid. Dat gaat zover dat zij die uit God geboren zijn, volgens 1 Johannes 2:20 nu alle dingen weten. Dat is onze positie in Christus, al moeten we tegelijkertijd in de praktijk nog veel leren.

De doop met de Heilige Geest

Op de dag van zijn verzegeling met de Heilige Geest (Ef. 1 :13) wordt de gelovige toegevoegd aan de Gemeente, het Lichaam van Christus, dat al zo'n 20 eeuwen bestaat. Die Gemeente (of: Kerk) is gevormd op de Pinksterdag in Handelingen 2, toen de gelovigen van destijds door één Geest gedoopt werden om één nieuw Lichaam te vormen, een eenheid die daarvoor onbekend was, en waaraan later alle andere gelovigen zijn toegevoegd. Dat is de enige gebeurtenis die in de Bijbel in verband wordt gebracht met de doop met de Heilige Geest (Matth. 3:11, Hand. 1:5 en 8; 11 :16 ; 1 Kor. 12:13).

Sommigen willen graag gedoopt worden 'met de Heilige Geest *en met vuur*'. Maar ze begrijpen niet dat ze iets onmogelijks vragen. In Mattheüs 3:11-12, waar hierover gesproken wordt, wordt ook uitgelegd dat de doop met de Heilige Geest voor de gelovigen is. Ook Handelingen 1 vermeldt alleen dat de discipelen binnen enkele dagen met de Heilige Geest gedoopt zouden worden – en niet met vuur!

Waarom? Omdat de doop met vuur iets vreselijks aanduidt: de onderdompeling in het vuur van Gods oordeel. Iedere boom die geen vrucht voortbrengt (iedere mens die niet tot eer van God leeft), wordt omgehakt en in het vuur geworpen; de bijl ligt zelfs al klaar, heel dicht bij de wortel! Zo dichtbij is ook het oordeel voor hen die God afwijzen en zullen worden geworpen in het onuitblusbare vuur! 'De doop met de Heilige Geest en met vuur' kan dus nooit één en dezelfde persoon overkomen; je kunt niet de Geest van God ontvangen en tegelijkertijd nog in het eeuwige vuur gaan. Daarom wordt de uitdrukking 'doop met vuur' in de Bijbel ook nooit gebruikt voor gelovigen.

Maar het gaat nog verder: nergens in de Bijbel vind je dat gelovigen vandaag de dag moeten bidden om de Heilige Geest te ontvangen of met de Heilige Geest te worden gedoopt. Alleen in Lukas 11:13 zegt de Heer Jezus tegen Zijn twaalf discipelen (de apostelen) dat de Vader hun

de Heilige Geest zal geven wanneer ze Hem erom vragen. Dat is een belofte die we in Handelingen 1 en 2 in vervulling zien gaan. Toen de Heer Jezus naar de hemel was gegaan, kwamen de discipelen samen in een zaal en volhardden in het gebed, terwijl ze wachten op de komst van de Trooster. Die belofte werd vervuld en hun gebed werd verhoord, toen korte tijd daarna – in Handelingen 2 – de Heilige Geest op hen kwam. De Heer Jezus kwam éénmaal op aarde, niet telkens opnieuw; en ook de Heilige Geest is éénmaal op aarde gekomen, en zal er blijven wonen in de Gemeente totdat die Gemeente wordt opgenomen in de heerlijkheid. Die éénmalige komst op aarde, de ‘uitstorting van de Heilige Geest’ over die groep individuele gelovigen, wordt in de Bijbel ‘doop met de Heilige Geest’ genoemd.

Nergens anders in de Bijbel lees je over de doop met de Heilige Geest. Nergens vinden we een gelovige die in de tijd van de Bijbel bad om met de Geest te worden gedoopt. En evenmin lees je over een gemeente die daarvoor in gebed was.

Als je ervaringen en emoties je iets anders laten zien, moet je eenvoudig je ervaringen wantrouwen, want de Bijbel is het enige wat gezag heeft voor een kind van God. Je loopt anders gevaar je door je emoties te laten misleiden en te geloven in iets dat klinkklaar in tegenstelling met Gods Woord staat.

E.H.W. Luimes